

dem vivendi statuere finem, quem haberet laborandi: nunc superstitem esse benemerendi voluntatem, sed cum viribus abiisse facultatem, ac adeo sua fieri verba Licinii apud Livium: JAM NON EUNDEM, SED UMBRAM NOMENQ; LICINII VIDETIS, VIRES CORPORIS AFFECTÆ, SENSUS OCULORUM ATQ; AURIUM HEBETES, MEMORIA LABAT, VIGOR ANIMI OBTUSUS. His enim querelis ne indulgeat diutius, nec opinetur hunc discessum rebus suis fore minus gloriosum vel utilem, antequam id à me præstetur, cujus gratiâ in vestrum Conspectum prodii, pauca vobis audientibus differere constitui De

FELICITATE EMERITORUM

tum ut ipse PARENS EMERITUS lætiores Conscientiæ stimulos experiatur, tum ut singuli Weisianis laboribus faventes vel è sermone meo paratiorem gratulandi materiam propinari gratulentur. Quod dum facio, qua par est observantia & pietate contendo, velitis in raro & plane extraordinario hoc argumento, singularem quoq; filendi & auscultandi promptitudinem testari, futuroq; nostro Emerito, vel ex hac attentione, memorem ac constantem benevolentiam demonstrare.

Atq; ut EMERITORUM hanc FELICITATEM contueamur aliquanto propius, ea verò satis videretur supra communem fortunam collocata, si nihil diceremus aliud, quàm raræ hujus gloriæ possessionem à paucissimis impetrari, adeoq; vel è publicâ admiratione, quæ semper cariora judicat, quæ sunt rariora, magnum pretio accedere